

Gra rękami

Przepis (Art. 33.11) stanowi, że dotykanie przeciwników rękami nie jest samo w sobie nielegalne. Używanie rąk przez zawodników jest naturalne (do kontrolowania pozycji przeciwnika, do próby wybicia piłki, do ochrony własnej pozycji itp.) i kontakty rękami są częścią gry. Sędziowie muszą zdecydować, które nie mają wpływu na grę i są marginalne, a które pozwalają zawodnikowi osiągnąć niezasłużoną korzyść i przez to są nielegalne.

Aktualnie obowiązująca filozofia oceny gry rękami przeciwko zawodnikowi z piłką mówi, że faulem jest taki kontakt, który powstrzymuje lub opóźnia choćby na moment ruch zawodnika z piłką bądź krępuje swobodę jego ruchów.

A jest to faul dlatego, że nielegalnie uniemożliwiając lub nawet tylko spowalniając ruch zawodników atakujących drużyna obrony spowalnia całą grę w ataku. Zawodnicy silni ale powolni i mniej sprawni uzyskują przewagę. Spada tempo i atrakcyjność gry.

Sytuacje, w których sędziowie powinni odgwizdywać faul natychmiast bez rozważania kontekstu zagrania ani rozpatrywania go w kontekście korzyści/niekorzyści:

- dwie ręce na przeciwniku
- ręka usztywniona w łokciu (położona zwykle na plecach przeciwnika)
- ręka położona trwale na przeciwniku (zwykle na biodrze), która ukierunkowuje jego ruch
- zagrania (zwykle wypychające przeciwnika z pozycji) ręką wystawioną poza swój cylinder
- bump – gwałtowne pchnięcie stojącego lub poruszającego się przeciwnika

Sędziowie muszą „czyścić grę” z handcheckingu, trzymania, popychania, bumpowania, itp. Kryje się za tym jedna podstawowa idea: umożliwić (szczególnie szybkim i sprawnym graczom) swobodne poruszanie się po boisku, bo to uczyni grę bardziej dynamiczną i ciekawszą.

W tym celu sędziowie muszą odgwizdywać faule co oczywiście w pierwszym momencie doprowadzi do efektu odwrotnego czyli wielu przerw w grze, dużej ilości rzutów wolnych itp. Ale jeżeli sędziowie utrzymają konsekwencje i determinację w odgwizdywaniu nielegalnych zagrań, to zawodnicy, mając świadomość nieodwołalności kary za nielegalne zagranie rękami, przestaną to robić.

Obowiązkiem sędziów jest te jasne reguły wprowadzić od początku sezonu, powszechnie i konsekwentnie. Konsekwencja jest kluczem. Konsekwencja i świadomość celu.

Sędziowie są narzędziem do stworzenia korzystnego i atrakcyjnego obrazu koszykówki.

Przedstawione zasady nie są po to aby sędziowie „produkowali” większą ilość decyzji o faulach, tylko po to aby wyeliminować nielegalną grę rękami i w konsekwencji doprowadzić do czystszej, szybszej gry z mniejszą ilością fauli.